

Afgørelser – Reg. nr.: 01014.00

**Fredningen vedrører: Skødshoved Strand -
Ophævet**

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 24-06-1946

Fredningsnævnet 15-02-1946

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET>

IKKE FREDET
INDHOLDSFORTEGNELSE

- Kendelse af 24/6 1946 [ofn] om ophævelse af
- Kendelse af 15/2 1946 [nævn-9/45] om fredning af strandareal

701 EBELTOFT

1314 IV NØ

MATRIKELFORTEGNELSE

(ajour pr. 24/6 1946)

~~Fredningen~~ omfatter (helt eller delvis) følgende matrikelnumre:

44^a Dejret, Tved
By
↓

Gældende matrikulært kortbilag: /

Se også REG. NR.:

U D S K R I F T

af

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for

Randers Amtsradsreds.

OPHÆVET

Aar 1946, den 15. Februar Kl. 10 blev Fredningsnævnet for

Randers Amtsradsreds sat paa Dommerkontoret i Ebeltoft og administreret af Formanden Dommer E. Riis, Grenaa.

Foretoges 9/45

Fredning af et Strandareal ved Skøds- hoved (Matr. Nr. 44a Dejret, Tved Sogn)

Der fremlagdes: 18) Udkast til Kendelse, underskrevet af Fredningsnævnets Medlemmer.

Der afsagdes herefter saalydende

K e n d e l s e :

Ved Skrivelse af 14/11 1945 anmodede Danmarks Naturfredningsforening Fredningsnævnet om at undersøge Mulighederne for Fredning af et Strandareal, Matr. Nr. 44a Dejret, Tved Sogn, tilhørende Proprietær E. Lauritzen, Quelstrup.

Danmarks Naturfredningsforenings Henvendelse var foranlediget af, at Aarhus Turistforening ved Skrivelse af 24/8 1945 havde bedt Naturfredningsforeningen om at rejse Sagen under Paaberaabelse af, at det nævnte Strandareal, der var det mest eftertragtede af Aarhusianerne, nu paatænkte udstykket til Bebyggelse.

Den 24/11 1945 besaa Formanden for Fredningsnævnet Arealet og orienterede sig om Ejerens Stilling til en eventuel Fredning.

Arealet, der ikke besidder nogen særlig æstetisk eller geologisk og ej heller nogen historisk Værdi, udgør ifølge en af Landinspektør Rørholm foretagen Opmaaling 121400 m² og henligger for Størstedelen som et plant lyng- og græsbevokset Terrain, der mod Øst (Landsiden) grænser op til nogen Bevoksning og mod Nord til et Sommerhotel og uparcellerede Grunde. Mod Syd findes paa Arealet en meget tarvelig Fyrretræsbevoksning.

Ca. 500 m syd for Parcellen findes en Anløbsbro, der særligt benyttes af Skibe, der i Sommertiden i stort Antal fører Passagerer til og fra Aarhus.

Arealet er behæftet med Deklaration i Henhold til Lov af 7/5 1937, jfr. 339 af 25/6 1940 § 1 fra Strandfredningskommissionen om Byggelinier, og ifølge Oplysning fra Landinspektør J.P. Rørholm udgør

det Areal, der er beliggende mellem Byggelinien og Havet ca 2,5 ha saaledes, at kun et Areal stort ca 10 ha kan bebygges.

Ejeren oplyste under Besigtigelsen den 24/11 1945, at han i August Maaned 1945 tilbød Aarhus Kommune Arealet, men Kommunen meddelte, at den ikke var interesseret i Arealet til den Pris, der blev forlangt.

Herefter forhandlede Ejeren til anden Side, og modtog fra retssagfører O.Lyngbye, Aarhus, for Bagemester Frode Johansen et Tilbud paa 3500 Kr. pr. Td.Land og fra Landsretssagfører Ar Christensen, Aarhus, for Skibsfører Grau, smst. et Tilbud paa 70.000 Kr. ialt.

Ejeren anslog Arealets Værdi til 80-100.000 Kr. og hævdede at dette Areal indgik i hans Overvejelser, da han i 1938 købte Quelstrup, idet han nemlig ved Realisationer af Arealet kunde gøre Pengeanbringelsen forsvarlig.

I et til Sælgerinden Fru Else Klinge ved Overtagelsen udsendt Pantebrev stort 11.000 Kr. blev der optaget Bestemmelse om, at Kreditorerne skulde taale Udstykninger, saaledes at Parceller realiseredes mod Afdrag beregnet efter 1000 Kr. pr. Td.Land.

Den 3/12 1945 havde Formanden for Fredningsnævnet en Forhandling om Sagen i Naturfredningsraadet, hvor ogsaa Repræsentanten for Danmarks Naturfredningsforening var til Stede.

Da man her var enige i, at Strandarealet havde størst Betydning som Badestrand for Aarhus Kommunes Indbyggere, henvendte Formanden sig derefter til Borgmester Unmack Larsen, Aarhus, og forhandlede med denne om Sagen, hvilket resulterede i, at Aarhus Byraad ved Skrivelse af 20/12 1945 tilbød at yde Bidrag indtil 30.000 Kr. til Fredning af Arealet.

Derefter afholdt Fredningsnævnet Møde paa Quelstrup den 26/1 1946, til hvilket Møde behørig Indvarsling havde fundet Sted i Overensstemmelse med Lov Nr.140 af 7/5 1937 §,10.

Paa Mødet nedlagde Danmarks Naturfredningsforening der blev repræsenteret af Overretssagfører Frank Wilde, Aarhus, og Skovrider A.Thyssen, Ebeltoft, Paastand paa, at Matr.Nr.44a Dejret, Tved Sogn, blev belagt med Servitut om, at Offentligheden faar Adgang til Arealet med Ret til Ophold, Badning, Teltopsætning, Opsætning af Nødtørftsanstalt og Anlæg af Parkeringspladser.

Skibsfører Grau oplyste, at han med en Baad har befaret Ruten Aarhus-Skødshoved og derfor har været interesseret i at erhverve Arealet for 70,000 Kr., idet det var hans Hensigt at udlægge 75 m regnet fra Havstokken til fri Benyttelse og iøvrigt udstykke Resten af Arealet, idet han ved disse Dispositioner regnede med at ville faa flere Passagerer til Befordring. Sidste Aar befordrede han ca 20.000 Passagerer paa Ruten, men han er ikke interesseret i Erhvervelse af Arealet, hvis dette belægges med Fredningsservitut.

Borgmester Unmack Larsen, Aarhus, hævdede, at naar Aarhus Kommune vilde yde et saa relativt stort Beløb som indtil 30.000 Kr. til Sagens Gennemførelse, og naar der var Tale om at paalægge Arealet en Servitut af et saadant Omfang, blev der faktisk ikke nogen væsentlig Ejerbeføjelse tilbage, hvorfor man maatte komme ind paa den Tanke, om Dispositionsretten til Arealet ikke burde tilkomme en enkelt, og han mente, der kunde blive Spørgsmaal om at søge Sagen fremmet ved Ekspropriation.

Proprietar Lauritzen gjorde gældende, at han var interesseret i at udstykke hele Arealet til Bebyggelse. Han var principielt ud fra landbrugsmæssige Synspunkter imod Fredning under enhver Form, idet Publikum erfaringsmæssigt ikke holdt sig til Strandarealet, men ogsaa kom ind paa Ejerens øvrige Areal, hvor de "slog Kreaturerne løse" etc.

Han har iøvrigt nærmere gjort Rede for sine Synspunkter i et til Nævnet afleveret Indlæg (Bilag 13), hvor han hævder, at Naturfredningsloven ikke indeholder Hjemmel til at fremme Sagen, da Arealet hverken paa Grund af sin Skønhed, Beliggenhed eller Ejendommelighed har væsentlig Betydning for Almenheden. - Særlig gør han gældende, at Aarhus Kommune allerede ejer betydelige Arealer syd for Aarhus By med Adgang til Stranden, saaledes at Aarhus Bys Befolkning ikke savner Adgang til Badning.

Han gør iøvrigt gældende, at Arealet ingen landbrugsmæssig Betydning har for Quelstrup, idet Jorden er meget let og for en stor Del bestaar af rent Sand.

Den lille Fyrretræsplantage, som findes paa Arealet, giver noget Brænde, men Værdien af Hugsten kan næppe sættes højere end et Par Hundre Kroner om Aaret, hvorimod det har Betydning for Gaarden, at der har kunnet hentes Grus, Sand og Tang fra Forstranden.

Han konkluderer i, at Værdigen af Arealet for Ejeren bestaar i Muligheden af let at kunne sælge Parceller til Sommerhusbebyggelse, og at Arealet er meget velegnet hertil, hvorhos han paapeger, at Byggelinien ifølge Strandfredningsdeklarationen ikke har den sædvanlige Dybde af 100 m, men kun 50 m.

Han henviser dernæst til, at han formentlig kunde have opnaaet ialt 77.339 Kr., hvis Fredningsnævnet ikke havde grebet ind i Sagen.

Efter forskellige af Ejeren foretagne Beregninger over, hvad der kan opnaas, hvis han selv vil forestaa Udstykningen, nedlægger han endelig Paastand paa Erstatning ikke under 120.000 Kr., hvis Fredningen gennemføres, med Renter 5% af 77.339 Kr. fra 24/11 1945 at regne, da det første Møde i Sagen blev afholdt. I dette Beløb skal dog fragaa 25 Øre pr. Kvadratalen af, hvad der reserveres Ejeren af Arealet, hvorhos han ønsker fastslaet, at Ejeren uanset Fredningen fremdeles har Ret til at hente Grus og Tang fra Forstranden, og særligt paastaar, at een til For-

stranden grænsende Parcel stor 4000 Kadratalen i den nordligste Ende af Arealet undtages fra Fredningen og bliver til Disposition for Ejeren

Endelig paastaar Ejeren sig tilkendt et passende Beløb til Dækning af Omkostningerne ved Varetagelsen af sine Interesser under Sagen.

Fredningsnævnet skal bemærke, at Arealet i alt væsentligt søges af Aarhus Bys Indbyggere, og Randers Amts Interesse i Sagen maa betegnes som meget ringe.

Nævnet maa mene, at det ikke er muligt at faa Sagen gennemført ved Overenskomst med Grundejeren paa det nuværende Tidspunkt, saaledes som det forudsættes at kunne ske i Lovens § 13, Stk.IV, men man finder Sagen bør fremmes af Hensyn til Almenvellet i Overensstemmelse med nedlagte Paastand.

Da det Indgreb, der er Tale om at gøre, imidlertid er af et sa stort Omfang, at der ikke bliver reelle Ejerbeføjelser tilbage, skal det at følge af Lovens § 13, Stk.IV, at Sagen maa søges gennemført Ekspropriation.

Da Sagens Gennemførelse vil medføre en Udgift for det offentlige til Erstatningsudredelse til et Beløb langt over 500 Kr. forelægges Sagen for Overfredningsnævnet.

T h i b e s t e m m e s ,

Denne Sag fremmes ved Ekspropriation i Overensstemmelse med Reglen i § 13 Stk.IV i Lov Nr.140 af 7/5 1937 med Tillægslove af 13/4 1938 og 25/6 1940.

Riis

OVERFREDNINGSNÆVNET >

U d s k r i f t

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSES PROTOKOL.

Aar 1946, den 24. Juni, afsagde Overfredningsnævnet paa Grundlag af mundtlig Votering følgende

K e n d e l s e

i Sagen vedrørende Fredning af et Strandareal ved Skødshoved, Matr. Nr. 44a af Dejret, Tved Sogn:

Den af Fredningsnævnet for Randers Amtsrædskreds den 15. Februar 1946 afsagte Kendelse's Præmisser indeholder bl.a. følgende:

"Ved Skrivelse af 14/11 1945 anmodede Danmarks Naturfredningsforening Fredningsnævnet om at undersøge Mulighederne for Fredning af et Strandareal, Matr. Nr. 44a Dejret, Tved Sogn, tilhørende Proprietær E. Lauritzen, Quelstrup.

Danmarks Naturfredningsforenings Henvendelse var foranlediget af, at Aarhus Turistforening ved Skrivelse af 24/8 1945 havde bedt Naturfredningsforeningen om at rejse Sagen under Paaberaedelse af, at det nævnte Strandareal, der var det mest eftertragtede af Aarhusianerne, nu paataektes udstykket til Bebyggelse.

Den 24/11 1945 besaa Formanden for Fredningsnævnet Arealet og orienterede sig om Ejerens Stilling til en eventuel Fredning.

Arealet, der ikke besidder nogen særlig æstetisk eller geologisk og ej heller nogen historisk Værdi, udgør ifølge en af Landinspektør Rørholm foretagen Opmaaling 121400 m² og henligger for Størstedelen som et plant lyng- og græsbevokset Terrain, der mod Øst (Landsiden) grænser op til nogen Bevoksning og mod Nord til et Sommerhotel og uparcellerede Grunde. Mod Syd findes paa Arealet en meget tarvelig Fyrretræsbevoksning,

Ca. 500 m syd for Parcellen findes en Anløbsbro, der særligt benyttes af Skibe, der i Sommertiden i stort Antal fører

Passagerer til og fra Aarhus.

Arealet er behæftet med Deklaration i Henhold til Lov af 7/5 1937, jfr. 339 af 25/6 1940 § 1 fra Strandfredningskommissionen om Byggelinier, og ifølge Oplysning fra Landinspektør J.P.Rørholm udgør det Areal, der er beliggende mellem Byggelinien og Havet ca. 2,5 ha, saaledes at kun et Areal stort ca. 10 ha kan bebygges.

Ejeren oplyste under Besigtigelse den 24/11 1945, at han i August Maaned 1945 tilbød Aarhus Kommune Arealet, men Kommunen meddelte, at den ikke var interesseret i Arealet til den Pris, der blev forlangt.

.....
Den 3/12 1945 havde Formanden for Fredningsnævnet en Forhandling om Sagen i Naturfredningsrådet, hvor ogsaa Repræsentanter for Danmarks Naturfredningsforening var til Stede.

Da man her var enige i, at Strandarealet havde størst Betydning som Badestrand for Aarhus Kommunes Indbyggere, henvendte Formanden sig derefter til Borgmester Unmack Larsen, Aarhus, og forhandlede med denne om Sagen, hvilket resulterede i, at Aarhus Byraad ved Skrivelse af 20/12 1945 tilbød at yde Bidrag indtil 30.000 Kr. til Fredning af Arealet.

.....
Nævnet maa mene, at det ikke er muligt at faa Sagen gennemført ved Overenskomst med Grundejeren paa det nuværende Tidspunkt, saaledes som det forudsættes at kunne ske i Lovens § 13 Stk. IV; men man finder, at Sagen bør fremmes af Hensyn til Almenvellet i Overensstemmelse med den nedlagte Paastand.

Da det Indgreb, der er Tale om at gøre, imidlertid er af et saa stort Omfang, at der ikke bliver reelle Ejerbeføjelser tilbage, skønnes det at følge af Lovens § 13 Stk. IV, at Sagen maa søges gennemført ved Ekspropriation.

Da Sagens Gennemførelse vil medføre en Udgift for det offentlige til Erstatningsudredelse til et Beløb langt over 500 Kr., forelægges Sagen for Overfredningsnævnet."

Kendelsen er indanket for Overfredningsnævnet af Ejeren ved Overretssagfører Hans Lauritzen, som har henholdt sig til det af ham for Fredningsnævnet anførte, hvorefter Ejeren principalt

modsetter sig Fredning under nogen Form, subsidiært forlanger en Erstatning paa 120.000 Kr. med Renter 5% p.a. af en nærmere angiven Del af dette Beløb.

Overfredningsnævnet har den 18.Maj 1946 besigtiget Arealet og forhandlet med Ejeren og Repræsentanter for Aarhus Byraad, Randers Amtsråd, Tved Sogneraad, Danmarks Naturfredningsforening og Aarhus Turistforening.

Da det omhandlede Areal efter Overfredningsnævnets Opfattelse i fredningsmæssig Henseende kun har Betydning som Badestrand, og det maa antages, at Arealet efter sin Beliggenhed ikke i væsentlig Grad vil blive benyttet af andre end Besøgende fra Aarhus, finder Overfredningsnævnet ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at undergive det Naturfredning.

T h i b e s t e m m e s :

Den af Fredningsnævnet for Randers Amtsrædsreds den 19. Februar 1946 afsagte Kendelse vedrørende Fredning af et Strandareal ved Skødshoved, Matr.Nr. 44a af Dejret, Tved Sogn, ophæves.

P.O.V.

Poul Andersen.